

[Адрес на гърба:] На господа Василя
 Стояноф благополучно
 в Шумен

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 170, л. 1. Автограф.

№ 18

1873 март 1, Жеравна.

Общо писмо от Люца и Гана Д. Стоянови до В. Д. Стоянов в Шумен

1873, марта
 пъ[р]ва ден 1

Драгий ми батко Василе!

Драгий ми батко Василе, стана цяла нидела ка[к] см[е] се разд[е]лили, не сме разбр[а]ли зна[е]ш ли ка[к] ми е на м[е]не са[н]к[и]мя, че едня години. Бат[е]нце мил[и]чко и драгичко н[е] можа 5 деня живе а не 5 мес[е]ца. Бат[е]нце мил[и]чко и драгичко, флаза-мя и изилазамя [и] вишно са Бого моли[м] Боже помогни ми веднаша при батка да ида, десниц[а]та да мо ц[е]луна. Мола т[и] са бат[е]нце не мя ти забравия[й]. Стана тр[и] п[и]сма ка[к] ти пиша, а ти на м[е]не писмо от тебе [нямам]. Пиши ми бате и дано стореше колае пре теби да додя. Нели знаеше бат[е]нце, че си бес тебе не можа еде[н] дена да т[ъ]рпа, а н[е] толкова времи. И друго, [в] Жер[а]вня ни жилаят да станиши владика, казвата той да са ужени, чи т[а]косо чадо да са копим са¹⁸⁻¹ като него владика. С[а]мичка батенце миличко скоро по-скоро от Жер[а]вна да ма из[в]едеше уте, ача да ма утравеше като зна[е]ше бате. И друго, учит[е]лката⁶⁰ не учи, сиди айлака¹⁸⁻², чака за хабери¹⁸⁻³ да и пров[о]дише, чи [в] Шумен тогисе ша до[й]ди. Поздр[а]влява та мама и как[и]ни, и [в]сичкит[е] [от] насаше и родови и пре[я]теле. Ас, покорана сестра Люца Д. В[а]силюва.

Драгий ми бате, ни[й] стана толкос писма ти проваждами, пък от тебе не сме прие-мали. Желайми за твои писма да приемним, пишем ти сеги често писма, защото си по-близо.⁶¹ Ами ас, бате, на кого да са уплача. Какво батко да правя, като в училище ходя, пък кой да ма учи, като ми бате миличко и драгичко зарачя да са учя. Ама ас бате мило какво да правя. И тъс сутрина ти проводихме писмо и армага[н] по Г[осподин] Василя Й[о]вков.⁶² Като ги приемниш, писмо да ни проводиш.

Ас ваша покорна сестра

Гана Димитрова, на батка Василя сестра.

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 276, л. 4. Автографи на Люца и на Гана Д. Стоянови.